

Her sæst, at heil eplir hava fruktað betri. Sundurskering hefur í bert týðning fyrri hann ið ov lítið hefur avset. Royndirnar vísa, at tað er verri úrslit fyrri eplir ið eru sundirskorin somikið undan niðurseting, at tað fær tíð at veksa skal aftur í benið.

Seteplaviðgerðin verðið nú henda:

- 1) Vel miðal eplir til set og sker tey ikki sundur.
- 2) Set tey til spiringar einar 5 vikur undan niðurseting í flágar kassar, ikki stórr enn at ein maður lættliga kann bera teir. Hesir kassar eiga at vera gjordir so, at teir kunnu lagast hvør oman á annan so at ljós sleppur inn ímillum.
- 3) Set hesar kassar á eitt lítt hálmrykt stað.

H. J. J.

Danskir vitskapsmenn til Føroya.

Ól minnst stríðið á Føroya lögtingi, sum í fjór stóðst av eini blaðgrein, sum harra Schultz hevði skrivað um føroysk viðurskipti. Fáir aðrir enn javnaðarmenn torðu at siggja sannleikan í eyguni. Tingmenn settu fram ymsar pástandir, so sum hesar: Í Føroyum nýtist ongum at svolla, í Føroyum kann hvør maður tjena nóg mikið, sum týmir at arbeida o. s. fr. Eisini har tað galt hini føroysku fiskiferðini, í hvussu ringum standi tey vóru, himpraðust tingmenn at úttala seg. Her segði P. M. Dam, at hann kundi, um teir kravdu tað av honum, fara prógv fyrri, at skip vóru farin av beding og út at fiska í oforsvarligum standi; men eingin helt tað vera ómakin vert at krevja hesi prógvini.

Men ikki hava allir tíkið tingsins stóðu í hesum máli í svartasta álvara, tað sæst best av tí »beretningi« amtslæknin um dagirnar sendi út, har hann millum annað kemur inn uppá tann mat Føroyingar nú nýðast at eta. Og tey merki, hesin fyrri fólkið óhæddugi matur setur, eru alt annað enn hugnalig.

Tá amtslæknin nýgja fór til Danmarkar, segðist, at hann var farin at forhandle um livivilkor Føroyinga.

Hósdagin fingi vit soljóðandi telegram úr Keyptmannahavn:

Danske Videnskabsmænd sender Ekspedition til Færøerne. Sundhedstilstandene skal undersøges. Amtslægen er paa Vej hjem.

Hetta kundi sagt so mikið sum, at tíðindini um orindi amtslæknans vóru bein.

Í hesi nevdini eru doktararnir Frantzen og Guðjónsson og ein »ernæringspecialist«.

Hvat úrslit hesir vitskapsmenn koma til, fáa vit væl at frætta seinni; men tað skuldi undrað okkum, um tað ikki verður so, sum Kirkjuboskaldið yrkti á sinni: »Nú man ganga at orðum teim, ið Ravnur hevði í forðum.«

Katolske Kirke.

Søndag 8. Marts:
Kl. 11 Højmesse med Prædike.
Kl. 6 Aftenandagt med Lidelsesovervejelse.
Fredag 13. Marts:
Kl. 8 Eftm. Korsvejsandagt.

Skip á Havnini.

Hesi skip hava verið á Havnini.

1/3. »Anana« til Englands, »Lyra« til Noregs, »Solo deo Gloria«, Aberdeen-trolarnir »Lock Lyon« við sjúkum manni og »Fort Rannoch« fyrri ketilskaða.

2/3. »Sunbeam«, »Guiding Star«, »C. & M. Slater«, »Mjónes«, »Gracie«.

3/3. »Haffarie«, »Hjordis«, »Bjorgvin«, »William Martine«, »Sjólovan«, »Maria«.

4/3. »Gulnes«, norskur dampari« fyrri bunkers, »Albert Victor«.

5/3. Aberdeen-trolari »Niel Mackay«, »Dagney«, »Elsa«.

6/3. »Suduroy«, »Dr. Alexandrine« til Leith, »Saltire«, »Brimmes«, »Vágoy«, »Families Pride«.

Merkiligt lögting!

Ótta hava fólk hildið sær á teið yvir teir tingmenn, sum ár eftir ár hava sitið á tingi ulla at sagt annað orð enn ja ella nei. Hetta tingið hefur bert verið saman eina litta viku, og longu hava allir teir nývaldu hildið sínar jomfrútalur — eisini Andr. Andreasens, ið situr har á fimta ári.

Hinir 20 »Dagblaðs«-trolarnir.

Ól minnst enn hitt harðliga álópið »Dagblaðið« gjordi á ministerið og »Islands Falke«, eitt álöp, ið var skrivað í einum slíkum orðaljóði, at tað illa kundi skiljast á annan hátt, enn at ministerið hevði givið verju-skipinum orðrar til at liggja á Havnarvág, og at júst hendaðan dagin lógu okkurt um 20 trolarar og reinskaðu botnin eystur úr Koltri. Vit hildu tað illa bera til, at ein slíkur riðið av trolarum var samantrunkaður har, tá fiskaløysi var um alt landið. Vit fregnaðust eftir, um nakar hevði sæð nakað til trolararnar, men ulla úrslit. Vit kravdu tvær ferðir prógv av »Dagblaðnum«, tí, tá tað ikki fellur okkum inn at bera í bótufaka fyrri sjóverjuna, so halda vit, at menn eiga ikki at penta saman sagnar um hana; men einki svar.

Vestanfrá frætta vit, at Vestmanna sýslumaður er farin undir at forhoyra útiróðramenn úr vestanbygdunum í Streymoyar sýslu um hesar trolarar. Um tað er ministerið, ið vil hava skil á hesum, ella tað er h. Sundum, ið leitar okkum eftir svári, vita vit ikki. — Men, livist, so spyrst.

Eykatingsetan 1936.

Hin 2. mars kom hitt nývalda lögtingið saman.

Ellisformaðurin opnaði fundin og bað tingið rópa hitt nýfaldan hurrað fyrri kongi. Sjálvstýrismenn saman við sambandinum róptu so »frydelige«, so tað rungði yvir höllina.

Nevnd varð so vald at góðkenna valbrovini — hon skuldi

hava eitt korter at gera hetta. Men eitt, tvey og væl inn í triðja korterið gingu, áðrenn nevndarlímirnir komu aftur í ljósmála. Hinir tingsmennirnir og tann samanstígvaða áhoyrarúgva ótolnaðust og grunaðu, at dómararnir ikki høvdu so upplagda sak at taka stóðu til. Onkur her og har tutlaði um, hvør ið skuldi á stabban.

So komu teir 6 ábyrgdarfullu hogn harrar inn um dynnar. Tað eru teir, ið siga, at sveitaperlurnar skín á andlitinum á summum, sum vigaðir vóru. Men tað kann vera, at tað bara hefur verið skuggaleikur — sólin skein so lystiliga inn gjøgnum gluggarnar.

A. Samuelsen, fólkatings- og lögtingsmaður og flokksformaður v. m. m. tók orðið og greiddi frá, at nevndarlímirnir vóru samdir um at góðkenna valbrovini hjá »kredsmandatunum« fyrri syðra helming av valdonum eins og valbreivið hjá eykamanninum Jacob Nielsen í Vági.

G. Winter segði so frá, at nevndarlímirnir mæltu til, at tingið góðkendi valbrovini hjá »kredsmandatunum« fyrri norðara helming og hjá eykamanninum Kallsoy.

Hvussu tá við vinnuflokkskandidatunum? stóð at lesa í øllum andlitum.

Nevndar framsøgumennirnir greiddu frá, at nevndin helt, at spurningurin viðvíkjandi teirra valbrovum var so ógreiddur, at nevndin skeytt til at útseta avgerðina til næsta fund.

Av tí, at góðkennanin av valbrovnum ikki varð liðugt, varð valið av formanni eisini útsett.

3. mars

vóru valbrovini hjá vinnuflokksmonnum góðkend.

So komu til viðgerða:

Kirkja í Skúvoy, Kirkjuskattur, Eykastudningur til kirkju í Tjørnuvík, Telefonskjórámbætið.

Hesi mál elvdu ikki stóran orðadrátt.

4. mars.

Til viðgerða:

- 1) Studningur til sølu av fiski 1935.
- 2) Fiskaútflyttingur til Spaniu.
- 3) Financieran av fiskasølu 1936.
- 4) Sendimann viðvíkjandi fiskasølu.
- 5) Endurnýggjan av fiskiflotanum.
- 6) Fiskivinna.

Mitens

helt tað vera rættast at taka triggjar læt fyrstu sakirnar undir einum; tí teir høvdu saman og held so fram: Spanien hefur ásett mark fyrri hvussu mikið ið bagar skal innforast og viðvíkjandi at fáa pening fyrri fiskin eru trupulleikar.

Spanien skyldar til Onglands og Frakklands og hefur tessvegna nýðst at gera handilsavtalir við hesi lond — teim til vinnings og okkum til tap.

Føroyingar eiga nú til góðar 1 millión kr. og í Italien 400.000 kr. og hópur av fiski liggur óseldur heima í Føroyum.

Dygtig Navigator

so kan skaffe noget betydelig Capital til midlertidig Laan imod god Sikkerhed, kan vente godt Motorskib at føre til Sydlandet. — Interesserede bedes hurtigst indsende skriftlig Ansøgning med Opgivelse om Capitalstørrelse under Billet mrk. »77 Leibhaver« til »Føroya Social-Demokrat«.

KVELKAFOS

BLANDAÐUR KUNSTGJØDNINGUR

fullt anerkendur av forsøgsstationum og størri og smærri landbrúkm,

fæst aftur í ár hjá

N. S. JOHANNESSEN'S Eftf.
i Havn.

Bilegg tíðliga við TROND HANSEN

Vit mega tessvegna heita á ríkisstýrið um at veita okkum annaðhvørt beinleiðis lán ella garanti fyrri lán. Best var, um t. d. Nationalbankan móti statsgaranti keypti okkara tilgøðahavandi í báðum teim áður-nevndu londum.

Tingið, ella tann nevndin, sum fær við málið at gera, má tí skjótast telegrafera til ríkisstýrið og biðja um svar umgangandi. Verður svarið nei, so má tingið royna aðrar leiðir. Fyri tað annað er spurningurin: hvat skal gerast við tann fiskin, sum liggur óseldur?

Fyri tað triðja: søla av fiski 1936. Málið hefur verið niðri og er nú aftur komið við einum uppskoti, sum vit kunnu ganga við til.

Samuelsen

helt, at tað var statsins skylda eisini at hjálpa tí føroyska vinnulivinum. Hann helt, at Landmandsbankin, sum vit hava fðbrað, man óivað stilla seg væl-viljandi.

Annars helt hann, at vit máltu vóna mennirnir í Spanien og Italien eru góðir nokk, og at málið óivað kundi skipast ein eftirmiddag. Hann helt, at tingið mátti ganga við til eina regulering.

Dam:

Tað er sjónligt fyrri allar partar at nakað má gerast beint nú.

Teir menn, sum fyrr hava sagt, at tingið einki skal gera, eru komnir til tingið nú.

Tingið skal hava ábyrgdina; men vit skulu ráða, siga teir.

Eg eri samdur við hinar æraðu talararnar um at financierera; men tá tingið skal financierera, so má tingið eisini hava eitt orð við uppi í leikinum at tað verður disponerað á rætta hátt.

Her hefur alt verið planleyst, og óivað hefur hetta planloysið gjørt sítt til, at viðurskiptini eru so út av lagi ring, sum tey eru, og tí kann hetta planloysið ikki ganga longur.

Vit mega nú inn á plan-ekonomi.

Nú ganga vit eitt stig framá í tingið skal financierera. Hetta vilja okkara mólstøðumenn á tingi ganga við til og enná halda sterkt uppá, at so skal vera, tí nú er neyð fyrri hond. Hetta er rætt; men vit mega skera ígjøgnum og taka takid

full út. Mólstøðumenn hava sagt: »Ja, vit kunna ganga við til at centralisera, men ikki soleiðis, sum socialistar vilja hava tað.« Teir halda, at hitt privata kann sjálfv centralisera; men hetta er roynt, og hvat var úrslitið? Einkil! Hetta ber ikki til, og tí má hitt almenna taka sær um reiggj.

Centralisering loysir eisini kvotasurningin.

Tá tingið skal hjálpa, so megu vit eisini spyrja, um fiskimennirnir hava fingið ein hóskandi psis.

Samuelsen:

Eg talaði ikki um, hvat lögtingið skuldi gera; men eg meinti, at staturin skuldi hjálpa.

Mitens:

Tá ið viðurskiptini eru extra-ordiner, má nakað extraordinært gerast. Men tá ið viðurskiptini eru soleiðis, so má eg geva Dam rætt í hovudsheitunum.

Samuelsen:

Vit kunna ikki geva okkara forrættlingsmonnum skuldina.

Dam:

Vit geva ikki okkara forrættlingsmonnum skuldina, men systemið í síni heild hefur skuldiðina fyrri tað ringa skilið, sum nú er, og tí má systemið broyast.

P. Nielsen:

Tað eru myrkar lotur í livinum. Alt er við at steðga. Tað er skiligt, at tá triggjar milliónir verða hildnar burtur frá vinnulivinum her í okkara litta fátæka landi, so má alt steðga av sær sjálvum.

Tað var hettisligt at selja til Italien, aftaná at hetta landið var komið í kríggj. Tað var óvættisligt at líta á ein marknað; men nú er tíðin farin, og at skaffa nýggjar marknaðir tekur tíð. Tað er rætt nokk, at hin innfórði íslendski fiskurinn hevði ein stóran part av skuldið fyrri, at ein partur av okkara fiski liggur óseldur; men okkara føroysku skip hava onnur ár fiskað 20 tús. tons og yvir, so tann kvoti, vit hava í Spanien er nógv óvilt til til veiðuna tey góðu fiskiárin.

Tá teir góðu tíðirnar vóru, skuldu vit havt hugsað meir um teir ringu tíðirnar. Hvør, ið skuldina hefur, er ein spurningur,